

BARA HÄRADS
HEMBYGDSFÖRENING
VERKSAMHET UNDER 25 ÅR
1921—1946

BARA HÄRADS HEMBYGDSFÖRENING FÖRLAG

BARA HÄRADS
HEMBYGDSFÖRENING
VERKSAMHET UNDER 25 ÅR
1921—1946

BARA HÄRADS HEMBYGDSFÖRENING FÖRLAG

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

SIGNE FORSBERG:

	Sid.
FÖRENINGENS STIFTELSE	3
STYRELSEMEDLEMMAR	6
FÖRENINGSSOMBUD	8
FÖRENINGENS VERKSAMHET; UTGIVNA SKRIFTER	9
TRÄDGÅRDEN I BURLÖV	11
HEMBYGDSMUSEET M. M.	15
HEMBYGDSFESTER OCH ÅRSMÖTEN	20

INGEMAR INGERS:

BURLÖVS GAMLA KYRKA ..	27
BURLÖVS GAMLA PRÄSTGÅRD	29

FÖRENINGENS STIFTELSE

I maj månad 1921 utsändes inom häradet ett upprop, författat av dåvarande förste bibliotekarien Gunnar Carlquist, av följande lydelse:

TILL MÄN OCH KVINNOR I BARA HÄRAD!

Från Sundet i väster till de skogklädda höjderna i öster sträcker sig Bara härad, en av de fagraste trakterna inom det skånska landskapet. Om uråldrig kultur tala de stora, odlade vidderna. De talrika gårdarna, de tätt liggande samhällena vittna om vår egen tids flit och idoghet. Med sin säregna skönhet, sina rika minnen, sitt pulserande liv har denna trakt blivit oss kär, därför är den vår hembygd, vare sig vi här fötts och fostrats eller fått vår livsgärning förlagd hit. För oss alla är det en helig plikt att vårda och skydda denna hembygd, dess skönhet, dess minnen, dess egenart i fråga om natur och kultur. Detta kan väl var och en göra på sin plats, i sin gärning, men i förening och i samfällid strävan kunna vi nå större och varaktigare resultat. Därför rikta vi en vädjan till Eder att understödja oss i vårt försök att samla de spridda krafterna till gemensamt framgångsrikt arbete för vård och skydd av hembygdens rika skatter och inbjuda Eder till mangrant möte på Knutssalen i Malmö torsdagen den 9 juni 1921 kl. 4.30 em. för bildandet av Bara härads hembygdsförening med uppgift att främja hembygdsvård och hembygdsforskning inom häradet.

Chr. Ahlgren
häradshövding, Lund.

August Andréén
folkskollärare, Klågerup.

Wilhelmina Bergh
fröken, Kronetorp.

Gösta Andersson
inspektör, Spångholm.

A. N. Araskog
kontraktsprost, Hyby.

Johanna Brorsson
fröken, Skammarp.

Per Andersson
lantbrukare, Hessleberga.

M. Belander
lantbrukare, Vinninge.

Waldemar Bülow
redaktör, Murvelro.

<i>Gunnar Carlquist</i> förste bibliotekarie, Knästorp.	<i>Karna Christiernsson</i> fru, Hyby.	<i>Gustav Coyet</i> hovmarskalk, Torup.
<i>Henriette Coyet</i> friherrinna, Torup.	<i>Henric Dieden</i> godsägare, Trolleberg.	<i>Signe Forsberg</i> fru, Borggård.
<i>Erik Grimlund</i> landsfiskal, Arlöv.	<i>Carl Em. Hansson</i> kamrer, Arlöv.	<i>Harald Hansson</i> lantbrukare, Vinstorp.
<i>K. Gust. Hauffman</i> kyrkoherde, Lyngby.	<i>Ellen Hazelius</i> fru, Åkarp.	<i>Fritjof Hazelius</i> folkhögskollärare, Åkarp.
<i>Wilhelm Hedqvist</i> kyrkoherde, Skabersjö.	<i>Alfred Henningsson</i> godsägare, Tejarp.	<i>Malin Holmström-Ingars</i> fru, Hvilan.
<i>Enoch Ingers</i> rektor, Hvilan.	<i>S. J. Jönsson</i> snickare, Åkarp.	<i>Theodor Jönsson</i> artist, Esarps skola.
<i>Märta Kuylenstierna</i> fru, Toppeladugård.	<i>Anders Larsson</i> lantbrukare, Kyrkheddinge.	<i>Amelie von Leithner</i> friherrinna, Torup.
<i>Oskar N. Lewan</i> kyrkoherde, Knästorp.	<i>Sven Linders</i> domänintendent, Staffanstorp.	<i>Rut Lundgren</i> fröken, Tranberga.
<i>Karna Mathiasson</i> fru, Baragården.	<i>Anders Nilsson</i> häradsdomare, Åkarp.	<i>August Nilsson</i> riksdagsman, Kabbarp.
<i>Lars Olsson</i> lantbrukare, Åkarp.	<i>Anders Paulsen</i> riksdagsman, Arlöv.	<i>Hjalmar Paulsen</i> förste jordbr. konsulent, Åkarp.
<i>Pehr Pehrsson</i> bankdirektör, Åkarp.	<i>Gottfrid Pettersson</i> lantbrukare, Esarp.	<i>P. Pettersson</i> disponent, Åkarp.
<i>Dan Poppius</i> riksdagsman, Knästorp.	<i>Hans Pålsson</i> lantbrukare, Kyrkheddinge.	<i>A. C. Rundcrantz</i> folkskollärare, Uppåkra.
<i>W. de Shårenggrad</i> direktör, Lomma.	<i>Johannes Swedin</i> agronom, Uppåkra.	<i>Mats Weibull</i> professor, Alnarp.
<i>G. Wilhelm Welin</i> folkskollärare, Genarp.	<i>Arvid Zachrison</i> agronom, Åkarp.	<i>Jöns Åkesson</i> lantbrukare, Mölleberga.

Den egentlige initiativtagaren till hembygdsföreningen var dåvarande läraren vid folkhögskolan Hvilan, doktor Fritjof Hazelius, som är en av hembygdsvårdens pionärer i vårt land. Han var släkting till Arthur Hazelius, skaparen av Nordiska museet och Skansen, och hade gemensamt med honom idéerna om bevarandet av något av det värdefullaste av hembygdens gamla kultur i en tid, då så mycket av det gamla är dömt att försvinna. D:r Hazelius

satte sig i förbindelse med några likasinnade, bl. a. friherrinnan Henriette Coyet å Torup och bibliotekarie Carlquist i Lund, och fick av dem ett verkamt stöd vid förberedelserna till bildandet av föreningen.

En talrik församling hade hörsammat kallelsen i ovanstående upprop och infunnit sig på Knutssalen på Malmö rådhus den 9 juni 1921 för att stifta Bara härads hembygdsförening. Att just denna lokal blivit utsedd till mötesplats berodde på, att i Malmö pågick i dessa dagar den tredje svenska kulturmässan, varvid rådhuset var upplåtet för konst- och hemslöjdsutställningar samt en större bildsamling, som gjorde propaganda för naturskydd samt bättre hembygds- och fornminnesvård. — Om hembygdsföreningens stiftelse innehåller Sydsvenska Dagbladet Snällposten den 10 juni 1921 följande meddelande:

»Inom Bara härad hade ett betydelsefullt antal inflytelserika män och kvinnor från olika läger undertecknat inbjudan till ett möte i går e. m. i Knutssalen för bildandet av en Bara härads hembygdsförening med uppgift att främja hembygdsvård och hembygdsforskning inom häradet. Mötet, som var talrikt besökt, öppnades av rektor E. Ingers, Hvilan, vilken även utsågs att leda förhandlingarna. De närvarande beslöto bilda Bara härads hembygdsförening, och ett av inbjudarna uppgjort förslag till stadgar antogs med några smärre ändringar.

Till den nya föreningens ordförande utsågs enhälligt friherrinnan Henriette Coyet å Torup, och till styrelseledamöter valdes domänintendenten Sven Linders, Nevitshög, förste bibliotekarie Gunnar Carlquist, Knästorp, fil. lic. Fritjof Hazelius, Åkarp och fru Signe Forsberg, Borggård, med rektor E. Ingers, Hvilan, fröken Ruth Lundgren, Tranberga, kyrkoherde K. G. Hauffman, Lyngby, och lantbrukaren Per Andersson, Hessleberga, som suppleanter.»

Styrelsemedlemmarna samt de föreningsmedlemmar, som blivit utsedda till sockenombud, åtogo sig att värva medlemmar åt föreningen. Teckningen av medlemmar, som fortgick fram till slutet av år 1921, hade god framgång, och i förhållande till häradets folkmängd torde det icke finnas någon liknande förening i Skåne, som redan vid starten uppnådde så högt medlemsantal.

Friherrinnan Henriette Coyet.
1859—1941

Domänintendent Sven Linders.
1873—1932

STYRELSEMEDLEMMAR:

Under den gångna 25-årsperioden ha följande personer varit ledamöter av styrelsen.

Ordförande:

Friherrinnan Henriette Coyet, Torup 1921—1939.

Fil. d:r Enoch Ingers, Lund 1939—1943.

Kyrkoherde Åke Rasmusson, Arlöv 1943—.

Vice ordförande:

Domänintendent Sven Linders, Nevitshög 1921—1932.

Fil. d:r Enoch Ingers, Hvilan 1932—1938.

Kontraktsprosten Alb. Ahlert, Lomma 1939—1943.

Fru Signe Forsberg, Åkarp 1943—.

Styrelseledamöter:

Friherrinnan Henriette Coyet, Torup 1921—1939.

Domänintendent Sven Linders, Nevitshög 1921—1932.

Bibliotekarie Gunnar Carlquist, Knästorp 1921—1932.

Fru Signe Forsberg, Borggård 1921—.
Fil. lic. Fritjof Hazelius, Hvilan 1921—1931; 1939—1945.
Fru Else Dahl, Alnarp 1927—1941.
Lantbr. Lars Olsson, Åkarp 1927—1938.
Lantbr. Per Andersson, Hässleberga 1931—.
Fil. d:r Enoch Ingers, Hvilan 1932—1943.
Kyrkoherde Alb. Ahlert, Lomma 1933—1943.
Godsägare Henrik Dieden, Trolleberg 1938—1942.
Fru Mathilda Larsson, Kyrkheddinge 1941—.
Frk. Margit Linders, Nevitshög 1942—1945.
Överlärare Elmer Persson, Arlöv 1943—.
Kyrkoherde Åke Rasmusson, Arlöv 1943—.
Fil. d:r Ingemar Ingers, Lund 1945—.
Fru Amelie v. Filz, Torup 1945—.

Suppleanter:

Fil. d:r E. Ingers, Hvilan 1921—1932.
Kyrkoherde K. Gust. Hauffman, Lyngby 1921—1929.
Frk. Ruth Lundgren, Tranberga 1921—1926.
Lantbr. Per Andersson, Hässleberga 1921—1931.
Fru Math. Larsson, Kyrkheddinge 1927—1941.
Kyrkoherde Alb. Ahlert, Lomma 1929—1933.
Fil. lic. Fritjof Hazelius, Åkarp 1931—1939.
Fru Gerda Aschan, Toppeladugård 1932—1935.
Godsägare Gottfr. Pettersson, Esarp 1933—1936.
Frk. Margit Linders, Nevitshög 1935—1942.
Godsägare Henrik Dieden, Trolleberg 1936—1938.
Folkskollärare Elmer Persson, Åkarp 1938—1943.
Fil. d:r Ingemar Ingers, Lund 1939—1945.
Riksdagsman Ivar Persson, Skabersjö 1941—.
Fru Amelie v. Filz, Torup 1942—1945.
Lantbr. Nils Hansson, Bjärshög 1943—.
Fru Stina Ehnbohm, Staffanstorp 1945—.
Lantbr. Olof Olsson, Genarp 1945—.

Skattemästare eller kassör:

Kamrer C. Em. Hansson, Arlöv 1922—1928.
Lantbr. Lars Olsson, Åkarp 1928—1938.
Överlärare Elmer Persson, Arlöv 1938—.

Sekreterare:

Bibliotekarie Gunnar Carlquist, Knästorp 1921—1927.
Fru Else Dahl, Alnarp 1927—1933.
Frk. Margit Linders, Nevitshög 1933—1945.
Frk. Ruth Wallin, Arlöv 1945—.

Revisorer:

Kamrer C. Em. Hansson, Arlöv 1921—1922.
Godsägare Henrik Dieden, Trolleberg 1921—1936.
Fru Ebba Dieden, Trolleberg 1924—1937.
Folkskollärare Anton Nilsson, Vinstorp 1936—1942.
Lantbr. Sven Jönsson, Torreberga 1937—.
Frk. Amanda Andersson, Bomhög 1942—.

Suppleanter:

Godsägare Alfred Henningsson, Tejarp 1921—1929.
Fil. kand. Ingemar Ingers, Lund 1929—1936.
Lantbr. Sven Jönsson, Torreberga 1936—1937.
Frk. Mia Mattsson, Klågerup 1937—1940.
Frk. Amanda Andersson, Bomhög 1940—1942.
Folkskollärare Harry Andersson, Arlöv 1942—.

Hedersledamöter:

Friherrinnan Henriette Coyet 1939.
Fil. d:r E. Ingers 1943.
Fru Else Dahl 1944.
Fil. lic. Fritjof Hazelius 1945.

Följande personer anmodades att fungera som föreningens *sockenombud*:

Bara: Frih. H. Coyet, suppl. frk. R. Lundgren.
Bjärshög: Lantbr. Nils Hansson.
Brågårp: Fru Signe Forsberg.
Esarp: Artisten Th. Jönsson, suppl. lantbr. G. Pettersson.
Flackarp: Fru E. Dieden, suppl. lantbr. N. Sonesson.
Genarp: Fru M. Kuylenstjerna, suppl. folkskoll. G. Welander.
Görslöv: Lantbr. Sven Jeppsson.
Hyby: Kontraktsprosten A. N. Araskog, suppl. Fru Charl. Sjöberg.
Knästorp: Folkskoll. G. Roupé, suppl. Bibl. G. Carlquist.
Kyrkheddinge: Lantbr. And. Larsson, suppl. småskoll. Johanna Carlsson.
Lomma: Direktör W. de Shärengard.
Lyngby: Lantbr. Per Andersson, suppl. kyrkoherde K. G. Hauffman.

Mölleberga: Lantbr. Jöns Åkesson, suppl. folkskoll. P. N. Holmgren.
Nevitshög: Domänint. S. Linders, suppl. folkskoll. O. Linell.
Skabersjö: Fru Betty Persson.
Tottarp: Folkhögskollärare F. Hazelius, suppl. d:r E. Ingers.
Uppåkra: Folkskoll. A. C. Runderantz, suppl. lantbr. Siver Jönsson.

Föreningen är fortfarande genom ett eller flera ombud representerad i alla häradets socknar och genom dessas verksamhet har föreningen tillförts sina många medlemmar.

FÖRENINGENS VERKSAMHET; UTGIVNA SKRIFTER

Föreningens verksamhet har i främsta rummet ägnats åt vården och restaurerandet av Burlövs gamla prästgård och hänvisas till den särskilda framställningen däröver.

Anslag till stipendium har utgått åt elever vid byggmästareskolan å Hvilan, för grävningar vid Yddingesjöns boplatz åt Amanuens Bengt Engström, för arkivstudier åt fil. lic. Sigfrid Svensson, till årspublikationer etc.

För spridandet av kännedom och kärlek till häradets minnen har utgivits följande skriftserie:

1. 1923. Textil Allmogeslöjd
av Henriette Coyet.
2. 1924. Berättelse om Bara Härad 1775
förf. av Prosten Niclas Olof Lönqvist, med efterskrift och anm.
utg. av Gunnar Carlquist.
3. 1925. Folkdiktning från Bara Härad
insamlad av Per Andersson och Ingemar Ingers.
4. 1926. Burlövs Örtagård
av Henriette Coyet.
5. 1927. Fornlämningar och Fynd från Förhistorisk tid i Bara Härad
av Bengt Engström.
6. 1928. Byalagen i Bara Härad
av Bengt Engström.
7. 1929. Gamla Gårdar och Hus i Bara härad I.
8. 1930. Gamla Gårdar och Hus i Bara härad II
av Ingemar Ingers och Albert Nilsson.

9. 1932. Beskrifning öfver Lomma socken år 1828 och Lomma kyrka år 1830
förf. av J. Falck, utg. av Alb. Ahlert och Tage de la Motte.
10. 1934. Det gamla Dräktskicket i Bara Härad I.
11. 1945. Det gamla Dräktskicket i Bara Härad II
av Signe Forsberg.

Dessutom har 1931 utgivits en serie vykort med bilder från olika delar av häradet.

1942. Beskrivning över Burlövs gamla kyrka av Ingemar Ingers.

På förslag av fil. d:r E. Ingers har föreningen beslutat utdela diplom till innehavare av släktgårdar. Sådana diplom utdelades vid årsmötet 1944 till

Nils Jacobsson, Lomma 5, Ivar Åkesson, St. Mölleberga 10 & 12, Nils Lorenz Nilsson, L:a Mölleberga, Agne Pålsson, Önsvala 3, Nils Hansson, Bjärshög 5, Lennart Persson, Västraby 5, Per Andersson, Hässleberga 1, And. Hj. Jönsson, Tottarp 4, Elna Hansson, Hässleberga 2, Anders Andersson, Burlöv 3, Inge Olsson, Åkarp 5, Nils Sörensson, Burlöv 4, Hans Håkansson, Kabbarp 10, och 1945 till:

Nils Alb. Bernerup, Åkarp 6, Amelie v. Filz, f. Coyet, Torup, Artur Persson, Kabbarp 5, Anders Svensson, Tirup 1, Sven R. Bengtsson, Gullåkra 1.

Bland kulturhistoriskt intressanta byggnader, som varit på tal att förvärva, föreslog fru Forsberg 1927 åtgärder för bevarandet av en stor och värdefull gammal »stuelänga» i Gullåkra och på förslag av fil. kand. I. Ingers sökte föreningen 1930 förvärva Burlövs gamla mölla, men på grund av bristande medel fick saken förfalla och byggnaderna äro nu raserade.

På förslag av d:r Ingemar Ingers övertog föreningen 1944 Vinninge mölla att för framtiden bevaras på platsen. Förvärvet möjliggjordes genom medel, som Skånes hembygdsförbund ställt till förfogande. 1946 undergick möllan reparation, för vilken en insamling skett i Hyby och kringliggande socknar.

Våren 1946 inköpte densamme det gamla husmanshemmet, gatuhuset Kabbarp n:r 12 med samtliga inventarier, som i över 100 år varit i samma familjs ägo, i avsikt att hembygdsföreningen sedermera skulle övertaga det, när förhållandena så kunde medgiva.

Vidare kan anföras följande utdrag:

I sitt föredrag på årsmötet 1928 yttrade antikvarie O. Källström: »Man gladdes över de enastående och helt mönstergilla insatser, som Bara hembygdsförening gjort i hembygdsarbetet genom sin minnesgård, sina möten och genom sina skrifter, i främsta rummet inventeringen över verksamhetsområdets fasta fornlämningar, insatser som stå över, vad någon annan skånsk hembygdsförening uträttat.»

TRÄDGÅRDEN I BURLÖV

På platsen för prästgårdens nedrivna uthuslängor var redan av kyrkoherde G. Mauritzson en trädgårdsanläggning påbörjad. —

Trädgården försattes av föreningen i ett dess vackra miljö värdigt skick. Härtill har fru Else Dahl, Alnarp, medverkat vid ordnandet och planläggandet. Örtagården har tillkommit på friherrinnan Coyets bekostnad såväl som avenbokshäcken, brunnljungen och soluret.

BURLÖVS TRÄDGÅRD¹⁾

Av HENRIETTE COYET

Ungefär halvvägs mellan Malmö och Lund, knappt 3 km från södra stambanan och stora landsvägen från Malmö norrut, ligger i stilla oberördhet av tidens brådska och jäkt en liten fängslande idyll från fordomdags.

Det är Burlövs gamla kyrka med trappgavelstorn och Burlövs vita, halm-täckta prästgård, båda hägnade av lummiga, högväxta träd.

Lugn och leende, badad av södersol och kringfluten av doft från blommande träd och örter ligger denna lilla idyll. Den ser ut att i ro njuta sin tillvaro utan att låta sig störas av att på nära håll höra den moderna tiden storma sig förbi med automobiler, iltåg och flygmaskiner.

Drömmer den helt stilla om minnen från sin ungdomstid, längesedan förgången, eller gläds den kanske i solskenet åt den nutid, som är? Vem vet?

Denna nutid går visserligen i mångt och mycket helt olika vägar än de idylliskt gammaldags, vid vilka kyrkan och prästgården i Burlöv från ungdomen varit vanda, men båda ha de dock fått erfara, att denna nutid har en stark förståelse för de värden av tradition och kultur, som de företräda. Tack vare denna förståelse ha de båda räddats från förfall och undergång.

¹⁾ Särtryck ur Lustgården 1926.

Kyrkan såväl som prästgården hade nämligen båda utdömts såsom varande så gamla och skröpliga, att man ej längre ville bestå dem något underhåll. En ny kyrka skulle byggas i en annan del av församlingen. Den gamla skulle stå tom till intet bruk och snart nog få förfalla till ödekyrka. Prästgården skulle rivas och försvinna.

Församlingen räddade kyrkan. Genom insamlade medel blev den omsorgsfullt reparerad och en gång i månaden hålles där gudstjänst numera. Varje lördag i solnedgången ringes det också till helgsmål med de gamla klockor, som i århundraden talat till bygd och folk ett välkänt, klangfullt språk. Och Burlövsboarna glädja sig åt att höra dem, liksom de äro glada att ha kvar sin fädernekyrka med de låga valven, det rikt snidade altarskåpet och de många minnena från fordomdags.

Flera år efter kyrkan blev prästgården utdömd, år 1922. Den hade då länge stått obebodd, till ingen nytta. Den kunde lika gärna få helt försvinna.

Bara härads hembygdsförening, som bildats året förut, kände det då vara sin plikt att ta hand om den gamla byggnaden, som var egendomligt pittoresk i all sin enkelhet.

Själva komplexet med kyrkan, omgiven av den vitkalkade muren, prästgården, sammanbyggd med denna mur, och trädgården, som ägde så många vackra träd, var så intressant ur kulturell synpunkt, att man var fullt enig inom Föreningens styrelse, att det måste skyddas och vidmakthållas som ett i högsta grad värdefullt bygdeminne.

Bara härads befolkning har även fullt förstått styrelsens syften och varit på ett storartat sätt behjälplig med att planera och iståndsätta den gamla trädgården, vilken 1922 var vanvårdad och förvildad. Hur denna trädgård ursprungligen tett sig, därom vet man egentligen intet; men hur den 1922 såg ut, visar den då uppgjorda kartan. Den visar, huru planlöst den dåvarande Burlövsträdgården var anlagd. Den tycktes tillkommen liksom av en slump, och likaså hade den troligen, av allt att dömma, fått sköta sig själv.

Allt det, som annars är typiskt för gamla skånska prästgårdsträdgårdar, saknade den: de raka gångarna mellan buxbomshäckar, de lavendelkantade trädgårdslanden, de gammaldags prydnadsväxterna och kryddörterna, de småblommiga rosenhäckarna. Av allt detta fanns intet.

Ett ögonblick tänkte man på, om ej den nyplanerade trädgården borde ordnas så som en typisk sådan från början av 1800-talet eller slutet av 1700-talet, om den ej borde göras jämnårig med den gamla byggnaden. Man övergav dock snart denna tanke och beslöt i stället, att man borde försöka ordna den så, som den under långa år kunde ha vuxit fram i sin givna terräng, värnad av gamla traditioner, men också påverkad av nya tiders moderna uppslag. Man tänkte sig, att en sådan anläggning skulle bli av största nytta för

de blomsterälskande kvinnorna och männen i Bara. Den skulle kanske kunna ge dem impulser till klarhet och enkelhet i själva anläggandet av en trädgård och på samma gång uppmuntra dem att inte göra den till en slavisk kopia av det gamla, endast bygga vidare på gammal vacker grund, och i den nya trädgården inlägga så mycket som möjligt av sin egen personliga smak. Alla de blommor, man mest älskar, skall man där plantera, men ändå kan man låta *dem* få stå kvar, som varit våra fäder kära, och som med doft och färg tala det förgångnas språk.

Den nuvarande trädgårdsanläggningen i Burlöv är gjord efter Fru Else Dahls vackra och harmoniskt enkla planritning.

Tack vare den utmärkta och ovärderliga hjälp, som lantbrukarna kring Burlöv lämnat, och tack vare det stora intresse och den stora frikostighet, som Hembygdsföreningens många medlemmar visat Burlövs trädgård, har den på kort tid kunnat bli ordnad och även försedd med en riklig mängd av de gammaldagsväxter, som av ålder haft sin hemvist i gamla skånska örtagårdar, där de under långa tider fått växa och blomma i ostörd ro, oberoende av växlande moder och smak. En av de första växter, trädgården fick mottaga såsom gåva, var en stor lyckobringande *taklök*, planterad på halmtaket över det ena spinnrocksfönstret, en gåva av den blomsterälskande ägaren till Sjö-kroksgården. Han har även skänkt all den *lavendel*, som kantar blomsterlistan utmed husets södersida, och flera gammaldags *rosenbuskar*. Den långa *buxbomshäcken* utmed *pionbården* är kommen från Lindersgården i Nefvitshög, och härifrån stamma många andra värdefulla växter. Från Åkarp nr 5 har skänkts *brandgula liljor*. Från Segetorp har skänkts *vita bebådelseliljor*, *röda brandliljor*, *stormhattar* och flera olika sorters *ormbunkar*. Burlövstraktens gamle trädgårdsmästare har från sin täppa hämtat en lika egendomlig som vacker lilja. Den är endast känd under namnet »*skräddareliljan*», och hur den kommit till bygden vet man ej. Den blommar tidigt i juni med vackra, ljusgula klockor, som sitta i en vippa på en rak stängel, besatt med fina, gräslika blad. Stängeln blir ungefär 40 cm hög, och ju äldre plantan blir, ju flera stänglar skjuter den. Präktiga *kejsarsarkronor* ha kommit från flera gårdar i Mölleberga, Kristi blodsdroppar från småskolan vid Torup, vita gammaldagsrosor från ålderdomshemmet i Bara och »*Höjmoder*», som i andra trakter kallas »*Brinnande kärlek*», från Ängagården. Från Tranberga gård har skänkts »*Prinsens gula knappar*». Gåvorna ha varit överraskande många. Skulle jag upprepa dem alla, fyllde de alltför många sidor i »*Lustgården*».

I slutet av september har under de senaste åren anordnats en särskild planteringsdag, då alla, som ville skänka växter, voro välkomna att själva plantera dem på utsedda platser. Denna dag 1925 planterades då över 100 st.

skänkta pioner av olika slag och 1926 sattes flera hundra pingst- och påskliljor och en mängd snödroppar.

I den nyordnade trädgården har uppbyggts en särskild liten avdelning med kant av gråsten. Detta lilla område är indelat i små avlånga land, avsedda för krydd- och hälsoörter. Det kallas »Burlövs örtagård» och rymmer för närvarande 25 sorters örter. De flesta av dem äro avläggare från örtagården på Torup och nästan alla ditskänkta från allmogegårdar i Bara.

I Burlövsträdgården fanns 1922 så gott som inga andra blommor än vita liljor, några rosenbuskar och ett litet bestånd av förvildade tulpaner. Dessa äro väl tillvaratagna och stå kvar på sina gamla platser utom de vita liljorna, som nu tillsammans med alla de skänkta olika liljorna fylla en lång bård, kantad med lavendel.

Om trädgården 1922 var fattig på blommor, så var den däremot rik på ädla träd, som alltjämt utgöra dess största prydnad. Främst bland dem må nämnas det stora vitblommiga kastanjeträdet, som står mitt på gårdsplanen. Kronan reser sig hög och fast som en kupol och grenarna släpa sin bladrika skrud på marken vida omkring. Hur gammalt detta ovanligt vackra träd är, vet man ej, men ganska säkert kan man antaga, att det blivit planterat som gårdens vårdträd, i vars krona dess skyddande ande hade sin boplatz.

Intill boningshusets södervägg växer ett annat praktfullt och ganska sällsynt träd: Gudaträdet — *Ailanthus glandulosa* —. Högt och smäckert reser det sig utmed muren som en pelare med sin krona av långa, flikiga blad. Högt över det gamla halmtaket når detta träd, vars växt är lika förnämlig, som dess namn är fyllt av mystik.

Utmed den vita kyrkogårdsmuren växa akacior, valnötsträd, lindar och körsbärsträd. Utmärkt vackra och stora fläderbuskar finnas på flera ställen i trädgården. Gamla »hyllebuser» vördas och älskas högt i hela Skånebygden. Det sägs, att i dem bo de goda, vänliga väsen, som vilja alla väl.

Nere i den gröna ängen i söder växa olika lövträd: några präktiga askar, en gulglänsande hängpil, en vacker björk, en asp, några bokar.

Under de senaste två åren har trädgårdens trädbestånd ökat genom plantering av en del fruktträd, däribland ett mullbärsträd mot husets södra vägg. Man har härigenom velat uppliva en gammal god skånsk tradition. Förr i världen fanns nämligen i de flesta mera förnämliga prästgårdsträdgårdarna ett eller ett par stora mullbärsträd, som brukade ge rika skördar av sina doftande bär. Man vill också hoppas, att det lilla nyplanterade trädet skall bli en ny prydnad för Burlöv.

Till sist må nämnas, att hela trädgårds- och kyrkogårdsområdet inhägnas

mot norr och öster av högvuxna almar, som ge däråt en prägel av värnat lugn.

Helst bör man komma till Burlövs trädgård en dag i maj, då vådrträdet står i full blom, då luften är varm av doft från många sägenrika örter och då de små vilda tulpanerna stå som solstänk nere i ängen. Kanske skall man då bland de strålande kastanjeblommorna och i stillheten kring gudaträdet förnimma ett genljud av skaldens bevingade ord:

»Se, varje träd, som blommar, en tunga har,
talar om skönhet och liv och kärlek.
De stummas tunga är aftonvinden.»

HEMBYGDSMUSEET M. M.

Föreningen har haft glädjen emottaga talrika gåvor till stöd för sin verksamhet. Bland kontanta bidrag märkas: 1922 överlämnades av d:r Hazelius å Hvilans lärare och elevkårs vägnar 1.261 kr. samt av fröken W. Bergh, Krone-torp 100 kr. 1923 skänkte fröken Bergh ytterligare 200 kr. att användas för inredning av ett rum i prästgården. Från framlidne hovmarskalken G. Coyets sterbhus har föreningen 1925 fått mottaga den storslagna gåvan av 20.000 kr. — som ordalagen i hovmarskalken Coyets testamente lyda, »såsom en minnesgåva till den bygd, dit jag kom som liten, främmande gosse och där jag nu levat ett långt liv lycklig bland goda människor». Burlövs kommunalfullmäktige överlämnade 1926 ett belopp av 500:— kr. som bidrag till kostnaderna för restaureringen av Burlövs gamla prästgård. Av Burlövs sockens enskildas frivilliga stiftelse har föreningen 1927 fått emottaga 1.000 kr. till byggnadens konservering. Samfundet för Hembygdsvård har överlämnat 300 kr. för bestridandet av kostnader för bilder av en serie gamla gårdar i häradet. Åkarp's Trädgårdsförening överlämnade 1946 230 kr. 50 öre såsom bidrag till trädgårdens underhåll.

Frågan om föreningens inlösen av Burlövs gamla prästgård slutfördes 1928 i det att direktionen för Skånska prästerskapets byggnadskassa utan kostnad överlätit sin rätt till prästgården på hembygdsföreningen.

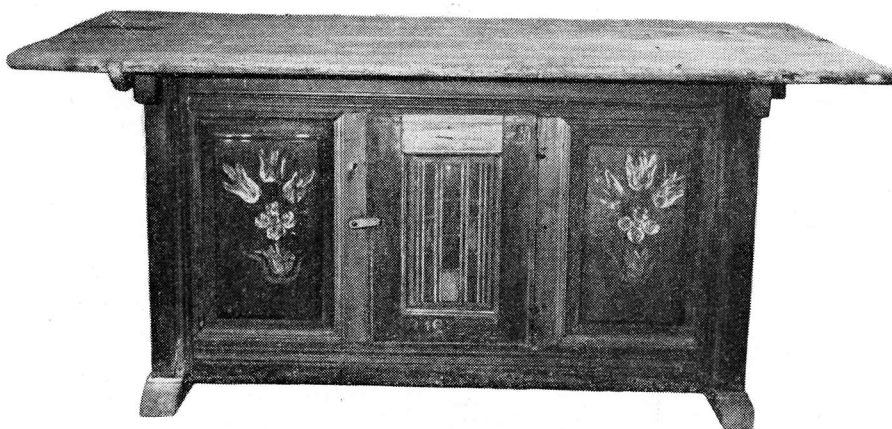
I övrigt har genom herrskapet Coyets välvilja och frikostighet betydande reparationer verkställts såväl ut- som invändigt. En järngrind emellan trädgården och kyrkogården uppsattes 1924, vilken är gjord av smeden Paradis,

Soffa från Bara.

Torup. Till delvis omtäckning av den stora takytan har lämnats halm av kringboende lantbrukare, vilka även bistått vid uppröjningen och planteringsarbetet av trädgården med ett stort antal dagsverken. Värmeledningsanläggningen i hembydsgården inlades och togs i bruk 1938. Till denna installation ha häradets samtliga kommuner bidragit, samt från Bara härads kommitté och friherrinnan Coyet vardera 100 kr. Dessutom har Torna och Bara häraders ömsesidiga Brandförsäkringsförening utan kostnad uppsatt åskledare å hembydsgården.

Under de gångna åren har ett stort arbete pågått med konservering och restaurering av prästgårdsbyggnaden i Burlöv. Den genomgripande restaureringen av det inre tog sin början 1925 då förstugan, salen och två bredvidliggande rum iordningställdes, varefter möbleringen skedde påföljande år. Sålunda inreddes salen med björkmöbler från 1840-talet, vilka förfärdigats på Torup och deponerades av friherrinnan Coyet och övriga möbler m. m. skänktes av fröknarna Berghs på Kronetorp arvingar. Det andra rummet inreddes som allmogestuga med möbler och föremål från 1700—1830-talen, vilka utgjorde en del av fru Signe Forsbergs, Akarp, samlingar och deponerades av henne jämte ett kök med husgerådsredskap. Denna inredning kvarstod till 1935, då stuga och kök ersattes med skänkta och inköpta bohag från olika socknar i häradet. 1933 blev prästens studerkammare färdig och så småningom kistekammaren där varje föremål befinnes i orestaurerat skick och bohagens målning framträder i väl bevarat ursprung. Härintill ligger textilrummet med vävnadsalster av olika slag jämte varjehanda dräktplagg. Ett

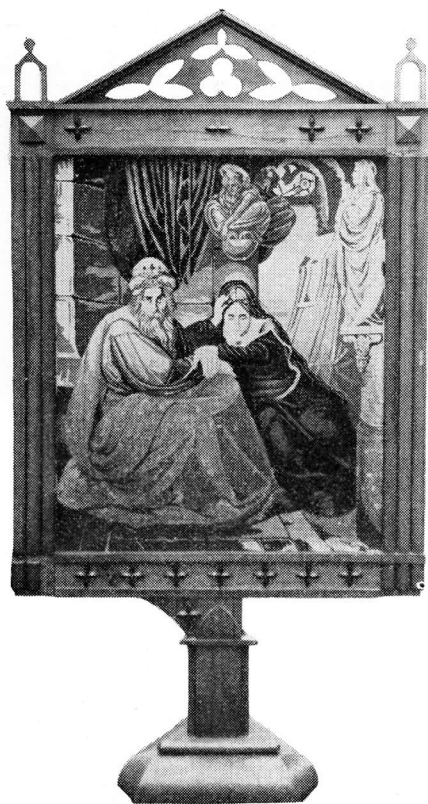
Kistebord från Lyngby.

annat rum är avsett för porträttsamling av gamla Bara-bor och bildserier från äldre tider samt diverse tryck och handlingar. I yttre och inre köket är uppsatt husgerädsredskap av olika slag såsom »brännevinstöj», maltkvarn etc. Åkerbruksredskap, lin- och spånadsredskap, inventarier från ett tunnbinderi och andra skrymmande föremål äro placerade i vagnsporten.

Dessa museiföremål av skilda slag, katalogen upptager tills dato 780 nummer, fotografier och böcker ej medräknade, ha i flesta fall tillkommit genom gåvor. Tyvärr tillåter ej utrymmet att gå närmare in härpå, endast några av de mera frikostiga givarna skola nämnas: Friherrinnan H. Coyet, Torup, diverse möbler och vävnader, äldre och nyare bokverk samt kistebrev, frökarna Bergh, Kronetorp, möbler och prydnadsföremål jämte boksamling, lantbrukare Per Andersson, Hässleberga, allmogeföremål av olika slag.

1935 hade föreningen glädjen få emottaga en värdefull och kärkommen gåva, nämligen den Baradräkt med åtföljande smycken, som en gång givits Kronprinsessan Margaretha av kvinnor från Bara och vilken dräkt H. K. H. under många år brukade bära på Sofiero. Det var även i denna dräkt, som kronprinsessan vid jubileumslantbruksmötet i Malmö 1914 kom det långa häradståget till mötes, vilket väckte stor glädje bland Skånes hela folk. Kronprinsessan Ingrid skänkte samtidigt en »höstasärk» med lock, som hon begagnat som liten flicka.

Konstnären Th. Jönsson, Esarp, har överlämnat en del väl bevarade kistebrev jämte oljemålning av Burlövs gamla prästgård. Genom testamente av fröken Maria Collin, Lund, född i Lyngby, har föreningen fått emottaga ett flertal vävnader, spånadsredskap och av henne utgivna skrifter. 1942 efter friherrinnan Coyets fränfalle överlämnade hennes dotter fru Amelie v. Filz

Eldskärm från Torup.
Korsstygnbroderi föreställande kung Salomon och drottningen av Saba.

som gåva de av friherrinnan Coyet i salen deponerade björkmöblerna m. m. 1943 överlämnade fil. d:r F. Hazelius en större bokgåva. Herr Jöns Eliasson, Malmö, utförde och skänkte till föreningen 1944 en noggrann modell av stubbamöllan i Djurslöv, byggd 1825 och riven 1927, där han en gång haft anställning som »möllesven». Av fröken Anna-Stina Andersson, Holmeja, fick föreningen 1941 mottaga diverse smycken och musikinstrument. Fröken Helena Adamsson, Eslöv, skänkte till 25-årsjubiléet en oljemålning av Th. Jönsson, föreställande givarens släktgård, Segetorp, som varit i familjens ägo sedan 1808 och numera eldhärjad. Fröken Margit Linders lämnade som gåva vid sin avgång som sekreterare en vackert bunden utklippsbok med värdefulla tidningsartiklar och fotografier från föreningens bildande till 1945.

Dessutom har genom lantbrukaren Per Anderssons, Hässleberga och fil. d:r Ingemar Ingers, Lund, intresse och nit tillförts muséet en mängd föremål, vilka annars skulle varit skingrade. Hit höra bl. a. större samlingar skänkta

Åminnelsebrev från Åkarp.

av Ola Nilssons sterbhus, L:a Uppåkra, Anders Jacobssons sterbhus, Burlöv, Carl och Maria Åkesson, Nevitshög och Karna Jönssons sterbhus, Hyby.

Till alla dessa givare ute i bygderna anhåller Styrelsen få överbringa föreningens stora tacksamhet samt uttala den förhoppningen att alla för föreningens syften intresserade ville lämna sin medverkan till realiserandet av de uppgifter föreningen påtagit sig.

Museet har under hela tiden föreståtts av fru Signe Forsberg, Åkarp.

Tillsynen över hembygdsgårdens boningshus och trädgård utövas av föreningens kassör, överlärare Elmer Persson, Arlöv.

Skötseln av trädgården handhades i flera år av numera avlidne trädgårdsmästaren Jöns Andersson, Burlöv. Hembygdsgårdens nuvarande trädgårdsmästare är skolvaktmästaren Karl Jönsson, Åkarp. Vaktmästare i hembygdsgården är fru Johanna Hansson ifrån den tid föreningen övertog densamma.

Katalogisering av samlingarna har utförts sedan 1939 av fru S. Forsberg och d:r I. Ingers.

HEMBYGD SFESTER OCH ÅRSMÖTEN

1922 ägde den första hembygdsfesten rum i Burlöv, där statsrådet Linders betonade, att dessa möten voro avsedda att väcka än ytterligare intresse och anslutning till hembygdsrörelsen och för bevarandet av vår arvedel i olika kulturformer. Därefter överräckte talaren Illis quorum till friherrinnan Coyet för hennes hängivna arbete inom häradet. Vidare förekom föredrag av fil. lic. A. Campbell, om Hembygdens arv och prägel, musik av bygdespelmän, folkdanser och bygdemålsuppläsning av konstnären Th. Jönsson. Årsmötet besöktes av 1.500 personer.

1923 bevistades en trädgårdsfest å Torup.

1924 deltog ett stort antal häradsbor iklädda gamla folkdräkter i festligheterna vid firandet av Jordbrukets dag å Alnarp den 22 juni. Årsmötet samma år var förlagt till Genarp.

1925 var årsmötet förlagt till Bokskogen, där föredrag hölls av fru Else Dahl och uppläsning av skådespelerskan Ellen Cederström. Skolbarn från Bara sjöngo efter ett orienterande föredrag av fil. kand. I. Ingers en del gamla folkvisor, som upptecknats i trakten.

1926 hölls årsmöte i Burlöv med föredrag av konstnären Ernst Norlind och en »brudstass» tågade in i kyrkan och bildade en levande illustration till föredraget. Härefter spelades bröllopslåtar på fiol av föredragshållaren och herr Olof Andersson. Vidare berättades bygdehistorier av fru Signe Forsberg och till spelmansfamiljen Berndtssons musik dansades skånska danser. 800 personer hade tillstädeskommit.

1927 var hembygdsfest anordnad i Burlöv med tillslutning av flera tusen personer, säkerligen beroende på kronprinsparets närvaro. D. K. H. mottogs av ett ungt Baraklätt par till häst, som ridit dem till mötes och genom de täta leden av åskådare vandrade kronprinsparet in i kyrkan, där kyrkoherde G. Mauritzson talade om kyrkans historia och erinrade om, att sista gången kyrkan hade kungligt besök, var, då Karl X Gustaf gästade den. Redaktör Fjelner läste därefter sin dikt »Jorden» och ute i trädgården höll domänintendent Linders välkomstalet till kronprinsparet. H. K. H. svarade och framförde en hälsning från svenskarna i Amerika och slutade med, att det var

kronprinsessan och honom ett nöje att stå denna vackra e. m. i den gamla trädgården nu, när skörden stod mogen på Lundaslätten och allt i sin fagraste skrud. Måtte denna gamla trakt samla många män sådana som Ola Jönsson, som trädde in och räddade Burlövs gamla kyrka. Därefter vidtog kaffedrickning och ståtliga spettkakor buros fram i parad. Vidare talade konstnären Norlind och redaktör Fjelner läste sin dikt »De vita kyrkorna, de vita gårdarna». Därefter besågs hembygdsmuseets tre iordningställda rum och gamla vävnadsalster exponerades i de tomma rummen.

1928 avhölls på inbjudan av v. ordf. domänintendent Linders ett talrikt besökt årsmöte i dennes hem i Nevitshög, där han ställt sin vackra, riksbekanta trädgård till förfogande och lämnade samtidigt några data ur sin gårds historia. Domänintendenten hälsade särskilt de Barabor i förskingringen, som tillstädeskommit, välkomna och från detta håll framhölls, att Bara härad står i stor tacksamhetsskuld till hembygdsföreningen, som på ett så vackert och lyckosamt sätt verkat och verkar för vårdandet av häradets gamla minnen. Föredrag hölls av antikvarien Olof Källström om Hembygdsvård och redaktör Fjelner föredrog sina skånska dikter.

1929 var anordnad utfärd med 40 bilar och c:a 200 deltagare för att taga häradets fornminnen och andra sevärdheter i betraktande från den femtusensåriga Örnakulladösen i Skabersjö till Genarpstemplets medeltidsallvar. Efter att ha beskådat »Kyllingahynnan», den bekanta gånggriften i Mölleberga, hälsade man på i Bara ärevördiga prästgård. Örnakulladösen kom därefter, och sedan fingo alla göra ett besök på Torup, och vid hovmarskalken Coyets viloplats i parken talade domänintendent Linders några känslostarka ord och nedlade en krans. Det var en högtidsstund av sällsynt andakt och de många trotjänarna på Torup med sina medaljer på bröstet bildade ett värdigt inslag i tavlan. Här efter gick färden till runstenen i Vismarlöv och domareringen i Hässleberga och sedan till Assartorp, där herrskapet Johnson upplätit den vackra trädgården och där förfriskningar intogs. Sedan ställdes färden till Toppeladugård och resans slutmål Genarp, där pastor Erik Nilsson höll andaktsstund i kyrkan och fröken Emmy Linders på ett förtjänstfullt sätt framförde några sånger. Amanuens Nils Rasmusson, vilken med bistånd av fil. kand. I. Ingers på ett utmärkt sätt skött ciceronskapet under resan, demonstrerade det förnämliga templet.

1930 var en anslående fest anordnad vid Torups ärevördiga slott, där ett par tusen personer mött upp, men så räknades också som gäst d:r Selma Lagerlöf. Efter mötesförhandlingarna trädde d:r Lagerlöf ut på slottets torntrappa hälsad av de församlade med en skallande applåd. Därefter drog ett tåg av häradsklädda Barabor med allmogespelmän i tåten förbi och redaktör

Fjelner betygade i ett kväde allas vördnad inför Selma Lagerlöf, Nils Holgerssons diktarinna. Skriftställare Pehr Johnsson höll ett väckande föredrag och en skara folkdansare hyllade hedersgästen. Med synbar rörelse tackade d:r Lagerlöf för all hedersbevisning, som hon här i så hög grad fått röna i skaldeord och i de många deltagande. Med andakt åhörde de församlade den stora författarinnan läsa ett kapitel ur »Gösta Berlings saga». Efter intagna förfriskningar restes en majstång i gräset och här blev det folkdanser i rik och omväxlande mängd. Pauserna utfylldes av redaktör Fjelner och konstnär Th. Jönsson. När det började skymma tändes marschaller, som gävo en förtrollande belysning över den röda borgen och de vackra dammarna.

1931 var i samband med årsmötet en utflykt anordnad med samling vid Esarps skola, där konstnären Th. Jönsson anordnat en vacker utställning av sin konst, c:a 70 tavlor, som visades för föreningens medlemmar. I Esarps kyrka var en högtidsstund med sång och musik. Sedan besågs det vackert restaurerade Esarps säteri och man färdades vidare till Toppeladugård, där herrskapet Aschan gästfritt upplätit parken. Författaren Nils Ludvig Olsson höll föredrag, varefter följde danslekar. Omkring 500 personer deltog i utfärden.

1932 hölls årsmöte i Burlöv. Kommunalkamrer T. de la Motte talade ingående om Lomma socken. Överlärare Rydsjö höll föredrag och slutade med uppläsning av egna dikter ur sitt rika förråd, utmärkt lämpade för högtidskvällens vackra sommarstämmning. Programmet avslöts med bygdemålsuppläsning av fröken M. Nilsson.

1933 hade Annandag Pingst anordnats hembygdsmöte i Burlöv med d:r Selma Lagerlöf som gäst. Efter musikstund i kyrkan under medverkan av akademikapellmästare G. Lundqvist med fru och sång av flickor från Arlövs högre folkskola under ledning av rektor H. Bjellerup läste d:r Lagerlöf sista kapitlet ur »Nils Holgerssons underbara resa». Att det var ett stort ögonblick att få höra henne själv berätta om sin äventyrlige skånepåg, som hon själv håller så kär, var lika tydligt som, att författarinnan, som hon senare nämnde, var glad över att ha fått läsa ur denna saga i en gammal skånekyrka.

Samma år hölls årsmöte med utfärd över Svenstorps slott — Gårdstånga kyrka till Skarhult, där årsmötet var förlagt till kyrkan. Här höll ordf. ett tal till minnet av den genom döden borttryckte domänintendenten Sven Linders. Friherrinnan Coyet erinrade om den stora förlust föreningen lidit, då den förlorat sin avhållne och högt värderade v. ordf. Han hade varit med, då hembygdsföreningen bildades såsom en av de mest ivriga initiativtagarna och sedan nedlagt mycken klok omtanke och varmt intresse för föreningen. Utan hans företagsamhet hade troligen ej den vackra hembygdsgården i Burlöv

kommit till stånd och blivit den grönskande samlingsplats, där Baraborna kunde mötas under blommande träd och bland örter, som tala minnets språk. Till sist önskade ordf. att föreningen länge måtte bevara minnet av Sven Linders — hans ljusa blick på livet — hans outtröttliga arbete för hembygdens förkovran och hans tro på framtiden. Därefter fortsatte färden till Ellinge och Hviderup och på alla platserna höll friherre H. v. Schwerin historisk orientering med undantag för Ellinge, där slottsägaren friherre G. Wrangel själv talade om slottets historia. Färddeltagarna inbjödos därefter i parken på kaffe och spettkakor.

1934 företogs utflykt i bussar och bilar med Bosjökloster som första mål, och den urgamla jätteeken, kyrkan och slottet besågs. Upplysningar och historik om den konstnärliga altartavlan gavs av grevinnan Bonde och om kyrkan av rektor E. Ingers. Färden fortsattes över Stehag och Stockamöllan till Billinge, där Gamlegårds hembygdsmuseum besågs, varefter resan gick till Röstånga och Nackarps dal, där årsmöte hölls. Hemfärden gick över Trolleholm, där rektor Ingers lämnade en intressant historik om slottet och deltagarna gjorde en vandring i den vackra parken. Härefter fortsattes resan över Trollenäs och Örtofta tillbaka till Lund.

1935 var hembygdsmöte i Burlöv med musikstund i kyrkan, vid vilken medverkade musikdirektör Svea Nordblad och konsertmästare Gunnar Andersson m. fl. Staffanstorps folkdanslag utförde danser på ängen, varefter man begav sig till Hvilan, där kaffe intogs och föredrag hölls av fil. mag. I. Ingers om ortnamnen i Bara härad.

1936 avhölls hembygdsfest i Torups park, vid vilken även Selma Lagerlöf var närvarande. Måhända kunde den åldriga författarinnan här känna sig i en miljö, där saga och förgången tid och nutid blivit sammanflätade med något av samma fascinerande trovärdighet som i hennes egna herrgårdssägner. Professor Lindblom höll ett högstämt anförande om de nordiska ländernas samförstånd och enighet, varefter en kör av Baraungdom sjöng folkvisor och musik utfördes av kapellmästare och fru Lundquist samt Guido Vecchi. Slottet visades och Bara härads folkdanslag gav uppvisning, varefter dagen avslutades med kaffeservering i Bokskogen.

1937 var årsmötet förlagt till Svaneholm, där Wemmenhögs fornminnesförenings samlingar besågs under amanuens B. Vifots ledning. På aftonen visade kyrkoherde P. Boström sina vackra färgfilmer från Svaneholmstingen.

1938 på midsommardagen hade hembygdsföreningen årsmöte i Burlöv under stor tillslutning. Kontraktsprosten A. Lysander höll föredrag om Birgittinernunnorna i Rom förr och nu och musik utfördes av kantor W. Welander.

1939. Årsmöte i Burlöv med föredrag av intendent Harald Olsson om Hembygdsvärden i Skåne. I kyrkan utfördes sång till orgelackompagnemang av pastor Uddling.

1940. Årsmöte ägde rum i Burlöv, som inleddes med anförande av ordf. d:r E. Ingers. Härfter skedde visning av de nyförvärvade föremålen i museets samlingar. Årsmötet avslutades med vespergudstjänst av pastor B. Pärpe. Musikdirektör Svea Welanders utförde musik och sång med Burlövs kyrkokör som medverkande.

1941. Under de vackra pingstdagarna avhölls en större hembygdsfest med hemslöjdutställning å Alnarp, besökt av 6.000 personer. Ordf. d:r E. Ingers höll hälsningsanförandet, varefter följde föredrag av konstnären E. Norlind om Leonora och Corfitz Ulfeldt. I parken visades ett avsnitt ur gamla tiders höstarbete. »När sista lasset med städaren åktes in», vidare uppvisning av Staffanstorps S. L. U.-förenings folkdanslag. Pingstdagen visades Alnarps trädgårdar och växthus och uppvisning gavs av Nevitshögs kvinnliga gymnastikklubb under ledning av fröken M. Linders, fru S. Forsberg talade om Dräktsilvret och dess rätta användande, och fil. d:r I. Ingers om Dialekten i Bara härad. Annandag pingst uppfördes ett kardegille, iscensatt av fru Forsberg, där man fick höra »byskvingor» prata om vad som hänt och sjunga gamla visor allt under kardornas rasp och spinnrockarnas gång. När »kardesor» och manfolk troppat av, fylldes stugan i stället av »bysmanna», som samlades till byastämma, där viktiga angelägenheter avhandlades, och vilken var författad av kyrkovärden Per Andersson. Vidare förekom folkdansuppvisning, som avslutades med fackeldans.

Årsmötet var förlagt till Burlöv och ordf. erinrade om hembygdsvärdens olika uppgifter, varefter komminister E. Frostin höll föredrag om Burlövs kyrka. Kaffe intogs i trädgården, där K. E. Berndt spelade allmogelåtar på fiol.

1942 samlades man till årsmöte å rådhuset i Eslöv. Ordf. höll en parentation över framlidna friherrinnan Coyet. D:r Ingers uttalade föreningens tack för det ekonomiska stöd, hon givit och för den stora gästfrihet, som alltid visats genom att ofta göra Torup till en mötesplats för medlemmarna. »Hennes intresse och kärlek till den bygd, som hon visserligen ej var född i, men som hon kände sig hemma i, var allom bekant», yttrade talaren samt lyste frid över hennes minne. — Besök gjordes vid Sjöhusgården, belägen vid Trollsjön och föredrag hölls av landstingsman J. Sallius, varefter rundvandring skedde å naturskyddsområdet med föredragshållaren som ciceron.

1943 var årsmöte i Burlöv med föredrag av d:r E. Ingers om Linnés skånska resa 1749. Folkmusik utfördes av K. E. Berndt. Dagen avslutades med ves-

pergudstjänst och predikan av pastor Forserud samt sång av kantor We-lander.

1944 ägde årsmötet rum i Burlöv och började med högmässa. På förslag av d:r E. Ingers utdelades släktgårdsdiplom och som inledning yttrade ordf. kyrkoherde Å. Rasmusson några ord om, vilken lycka det innebär, att varaktigt bebo en gammal släktegendom och de förpliktelser detta innebär. Vidare förekom folkmusik och en vacker gymnastikuppvisning av Nevitshögs kvinnliga gymnastikförening under fröken Margit Linders ledning. Slutligen blev det lekar och dans på ängen.

1945 var årsmötet i Burlöv med föredrag av d:r I. Ingers om Burlöv bys historia. Därpå vidtog utdelning av diplom till innehavare av släktgårdar inom häradet. Dagen avslutades med aftongudstjänst i kyrkan med predikan av kyrkoherde Rasmusson.

1946. I pingsthelgen den 9 och 10 juni detta år firades föreningens 25-årsjubileum. Märkligt nog skulle pingstdagen 1946 infalla på föreningens stiftelsedag den 9 juni. Jubileumsfesten var förlagd till Burlövs gamla kyrka och prästgård och inleddes pingstdagen med gudstjänst med predikan av föreningens nuvarande ordförande, kyrkoherde Åke Rasmusson. Därpå följde en högtidsstund med ett minnestal över föreningens verksamhet under de gångna 25 åren. Vid detta tillfälle överlämnade ordföranden till fru Signe Forsberg Nordiska Museets Hazelius-medalj, som blivit henne tilldelad som en erkänsla för hennes långvariga verksamhet i föreningens tjänst och för hennes många kända insatser av olika slag på hembygdsforskningens område. Därefter var allmän kaffeservering anordnad i prästgårdsträdgården. Så kom dagens höjdpunkt, en rekonstruktion av den gamla, numera bortlagda kyrktagningsceremonien, som utfördes i kyrkan, vackert och stämningsfullt av deltagare och menighet iförda tidstroga gamla dräkter, varav en del utlånats av fru Forsberg. Ifrån kyrkan tågade deltagarna i stass med spelemän i téten till prästgården, där ett redigt »kjärkegångsgille» i gammal stil var anordnat, likaledes av fru Forsberg, där gästerna på gammaldags vis medförde förningen till gillet. Hela denna tillställning framkallade livligt bifall bland publiken. Dagens fest avslutades med ett kort anförande av kyrkoherde Rasmusson samt avsjungandet av en psalm. Till högtiden hade flera telegram inkommit, och föreningen hade även blivit ihågkommen med gåvor, varav särskilt skall nämnas en oljemålning av konstnären Theodor Jönsson, skänkt av fröken Helena Adamsson, Eslöv, föreställande hennes gamla släktgård Arlöv n:r 5, som härjades av eldsvåda 1928. — Annandag pingst bestod programmet av folkdansuppvisning av Löddeköpinge folkdanslag, uppläsning på bygdemål av fröken Mathilda Nilsson samt allmän dans på gräsplanen efter

musik av gammaldagsspelemän. Ehuru väderleken inte var den allra bästa, var festen talrikt besökt, isynnerhet den andra dagen. Festen medförde också, att hembygdsgården och dess samlingar blivit ännu mera uppmärksammade, vilket tydligt framträder i besöksfrekvensen under sommaren 1946.

Utom de årligen återkommande hembygdsmötena har anordnats *planteringsdagar* i Burlövs gamla prästgård för sådana växter, som inom häradet av ålder vuxit i hemmens trädgårdar.

Ombudsmöten hava hållits på Torup, hos Per Andersson, Hässleberga — fru Dahl, Alnarp — fru Forsberg, Åkarp — i Burlövs hembygdsgård, hos fru Linders, Nevitshög — fru Dieden, Trolleberg — fru Cederborg i Staffanstorps nyrestaurerade mölla samt hos fru v. Filz å Torup.

Hembygdsaftnar ha varit arrangerade på olika platser i häradet. I Genarp och Klågerup 1942, — Esarp och Staffanstorp 1943 — Hvilan 1944 och slutligen ha hembygdsdagar varit anordnade i Staffanstorp 1945, till vilka alla häradets ungdomsorganisationer inbjudits. Tyvärr hade ungdomen icke hörsammat kallelsen och hembygdsdagarna blevo icke det led i samarbetet mellan dem och hembygdsföreningen, som varit önskvärt.

Bland de *utställningar*, föreningen anordnat, märkes en större, vacker hemslöjdutställning i Staffanstorp 1922, där Baraborna visade upp såväl gamla vävnader som ny vitvaruslöjd. Här hade också beretts rum för skolslöjd.

1927 hade i anslutning till kronprinsparets besök i Burlöv ordnats en utställning av gamla vävnadsalster från bygden.

1933 visades i hembygdsgården en rikhaltig utställning av gamla kistebrev och åminnelsetavlor såsom födelse- och gratulationstavlor, vigsel- och likbrev.

1941 under pingsthelgen avhölls en större hemslöjdutställning å Alnarps slott bestående av 600 nummer. Utställningen uppvisade icke enbart konstvävnader utan även ett stort antal bruksvaror såsom mattor, filter, möbel-, dräkt- och duktyger samt övriga linnevävnader. En intressant avdelning bestod av gammal träslöjd, denna exposition medtagen för att visa de yngre generationerna fädernas goda smakriktning, som ej får urarta i fula Döderhultsgubbar. Ett rum var inrett som allmogestuga med möbler och bohag från fru Forsbergs samlingar.

1944 visades i hembygdsgården en utställning av näsdukar från äldre tid, som gav utsökta prov på gångna tiders skicklighet i handaslöjd samt gammaldags leksaker, varibland märktes vaktpojkarnas alster, Abc-böcker m. fl. slag av barn- och läroböcker samt sällskapsspel.

1945 visades vid årsmötet en utställning av äldre hemslöjdsalster bestående av förkläden, förklädes- och strumpeband.

Intresset för *Hembydsgården* kan utläsas av de många besök som gjorts av enskilda och grupper från när och fjärran. De första namnen i besöksboken upptages av Kronprins Gustaf Adolf och Kronprinsessan Louise. Vidare dr Selma Lagerlöf och ett stort antal utlänningar. Bland föreningar och andra sammanslutningar märkas:

Kursdeltagare vid Skånes Kult. Folkdansförbund.
Skånska Folkminnesföreningens årsmöte.
Folkhögskolläraremöte på Hvilan.
Frälsningsarméns Hemförbund, 140 personer.
Malmö Husmoderförening.
Småbrukarekvinnor från Malmöhus län.
Färs härads Hembygdsförening.
Fredrika Bremerförbundet i Svalöv.
Dansk vandrareförening.
Limhamns och Malmö Hemförbund.
Lärare och elever från folkhög- och lantmannaskolan, Hvilan.
Malmö-Lundaföreningen för Svensk Trädgårdsungdom.
S:t Markuskyrkans Ungdomsförening.
Semestrande Husmödrar.
S. T. F:s vandrarelag.
Husie kyrkliga ungdomskrets.
S. V. L., Malmö.
Socialdemokratiska kvinnoklubben.
Malmö Resoklubb.
S. V. L. Cykelgrupp Malmö-Lund.
Svenska Turistföreningen.
Lärare och skolklasser från Malmö och angränsande platser.

Många äro de som under de gångna 25 åren varje pingst, när kastanjen blommar, sökt sig ut till Burlöv för att njuta av den skönhet, denna stilla, rogivande plats erbjuder.

I gästboken läses bl. a.:

Den gamla goda tiden
Här träder oss till möte.
Här härskar vilan, friden
Uti naturens sköte.

BURLÖVS GAMLA KYRKA

I egenskap av närmaste granne till hembydsgården skall Burlövs gamla kyrka här få ett kort omnämnande. Genom grannskapet till hembydsgården torde kyrkan ha blivit ännu mera känd och uppmärksammas än förut, och dessutom är den hembygdsföreningens tillhåll vid årsmöten och i samband därmed hållna gudstjänster.

Tillsammans med gamla prästgården och gamla skolan, som omgiva den på båda sidor, utgör kyrkan en vacker och värdefull helhet, en idyll ifrån fordom, som numera annars icke är bevarad i många skånska kyrkbyar. Burlövs kyrka är tillkommen under olika perioder av medeltiden men till sin kärna är den en romansk kyrka från 1100-talet. Dess äldsta delar äro långhuset och en del av koret (västra delen av korets norra mur), som vid undersökningar visat sig ha samma kännetecken som andra kyrkor från denna det stora kyrkobyggandets tid i Danmark. Till bevarade detaljer från den ursprungliga kyrkan, som är byggd av huggen sandsten, höra den rundbågiga dörröppningen i söder framför vapenhuset och två små högt sittande fönster, ett på den södra och ett på den norra sidan, som en längre tid varit igenmurade men som nu åter äro upptagna. — Kyrkan blev i den tidiga medeltiden, möjligen redan på 1200-talet, tillbyggd med ett brett torn i väster. Detta torn synes ha blivit förhöjt en gång i den senare medeltiden. Till de medeltida tillbyggnaderna hör också vapenhuset i söder med en vacker gotisk gavel. I slutet av medeltiden — någon gång på 1400-talet — blev koret förlängt i öster och breddat i söder, varvid de nuvarande korvalven blevo inslagna. Valven i långhuset och i det nedersta tornrummet ha av formen att döma tillkommit omkring 1300. Utbygget i norr, den s. k. nykjärkan, härstammar ifrån 1817, då samtidigt en stor öppning blev upptagen i långhusets norra mur. Sitt nuvarande utseende fick detta utbygge vid kyrkans restaurering 1909. Vad som gör Burlövs kyrka märklig är också dess väl bibehållna gamla inventarium. Därav skall främst nämnas altartavlan från 1598 och den nästan samtida predikstolen, båda tillverkade av bildhuggaren mästare Jacob Kremberg i Lund; vidare en i koret liggande gravsten från 1600-talet över prästerna Niels Stisen och Hans Andersen Vedel, rester av en medeltida dopfunt m. m. Den med dörrar försedda bänkinredningen är av ålderdomlig karaktär. I det södra vapenhuset förvaras en del inventarier, som numera icke längre äro i bruk, såsom den järnbeslagna offerstocken, straffredskapet »gavestocken», två kollekttavlor av trä och två kollekthåvar, en kyrkogångspall m. m. — Jämte Stora Mölleberga är Burlöv den kyrka i häradet, som bäst har bibehållit en ålderdomlig interiör och fått ha sitt gamla inventarium i fred.

Sedan församlingens nya kyrka, som länge var förberedd, byggdes vid Arlöv 1899—1900, fick den gamla stå och förfalla, men lyckligtvis blev den förskonad från rivning. På församlingens eget initiativ blev den restaurerad av arkitekt Th. Wählin år 1909. Denna restaurering blev bekostad av medel, insamlade inom socknen. Burlövs socken är värd ett erkännande, därför att den tog vara på sin gamla och stämningsfulla kyrka i stället för att, såsom det skedde i en lång rad församlingar på Söderslätt, mången vacker och

vördnadsvärd medeltidskyrka blev raserad för att bli ersatt av smaklösa nybyggnader. Vi kunna bara från Malmö nära grannskap erinra om de beklagliga rivningarna vid tiden omkring sekelskiftet av Hyllie, Bunkeflo, Klagstorps, Tygelsjö, Gessie, Fuglie m. fl. kyrkor. Det är av denna orsak Malmö stad numera icke har någon riktigt gammal kyrka på närmare håll än Burlöv. Av Malmöborna är gamla Burlöv gärna anlitad som vigselkyrka och intager här samma roll som gamla Örgryte för Göteborgarna och Danderyd för Stockholmarna.

Den kyrkan omgivande kyrkogården är vacker och idyllisk och är sevärd särskilt på eftersommaren, då alla rosorna blomma. Kyrkogården var fordom mycket mindre än nu. Den blev utvidgad i nordväst 1864, då den nuvarande norra och västra muren byggdes — den östra är av medeltida ursprung — och i söder 1886 och 1913. Ibland gamla gravstenar är särskilt nämnvärd kyrkoherde J. H. Seldeners († 1859) vid den östra gaveln samt åtskilliga andra, som numera äro uppresta vid den norra muren. Beträffande kyrkan och kyrkogården hänvisas för övrigt till den utförligare framställningen i den broschyr som hembygdsföreningen utgivit. Och så till sist ett råd till dem, som vilja se den gamla kyrkan: Gå inte bara omkring en liten stund och se Eder om, utan giv Eder tid att övervara en gudstjänst i densamma.

BURLÖVS GAMLA PRÄSTGÅRD

Denna är numera den enda kvarstående av de gamla prästgårdarna i häradet, sedan på 1900-talet de gamla prästgårdarna i Bara, Brågarp, Hyby, Kyrkheddinge, Kyrkoby och Skabersjö försvunnit. Den representerar en mellanform av allmoge- och högreståndsbeybyggelse. Byggnadsmaterialet och stilen är allmogens, men storleken och rumsfördelningen avviker därifrån. Gården var ursprungligen kringbyggd med 4 längor. År 1804 blevo dess ägor enskiftade, varvid prästgården fick ligga kvar på sin ursprungliga plats i byn, liksom också hemmanen n:r 2 & 6 — närmaste granne i väster — samt n:r 3 och n:r 4. Tack vare detta har Burlöv rätt väl bibehållit karaktären av ett samlat bysamhälle¹⁾. — Av de gamla prästgårdslängorna kvarstår numera endast boningslängan, sedan uthuslängorna på grund av skröplighet 1905 blevo nedrivna och nybyggda på andra sidan vägen. (Från den östra längan

¹⁾ Burlövs by blev enskiftad i tre omgångar: Kronetorps gård eller n:r 1 1791, prästgården eller n:r 7 1804 och de övriga numren 1818.

närmast kyrkogården är ännu en sten bevarad, som omtalar att den var byggd 1792 av J. Billberg.) Boningslängan är byggd 1773 och 1774 av kyrkoherden Anders Kjellman på samma plats där en äldre boningslänga från 1600-talet varit belägen, som blev utdömd 1771. Dock ingår i den nuvarande byggnaden en del timmer från det äldre huset. I den västra gaveln sitter ett tvärträ (»löshult») med årtalet 1730. Därav kunde det synas som om längan vore byggd detta år. Men detta trä med sin inskrift härstammar från en reparation av den förutvarande längan, som då beboddes av kyrkoherden Malte Textorius och hans hustru Ingefred Solberg. — Byggnadsmaterialet är korsvirke med dels råsten eller lersten, dels klineväggar, och taket är av halm. En stor del av den norra ytterväggen blev omsatt omkring 1850. Vid nuvarande västra gaveln var före 1905 en övertäckt inkörspport, och väster om denna fortsatte längan ännu några alnar. Huset innehåller 9 rum, 2 förstugor, kök, spiskammare, brygghus, pigkammare, 2 drängkamrar, vagnsport och hönsahus. Ovanrummet emot kyrkogården blev inrett på kyrkoherde Seldeners tid och beboddes av honom på hans äldre dagar, då han blev allt mera folkskygg och besynnerlig. — Här skola meddelas några uppgifter om rummens användning i prosten Menanders tid († 1884) såsom gamla Burlövsbor erinrat sig. Rummet till höger om stora förstugan var prostens skrivrum och expedition. Det är också i nutiden inrett som en gammaldags pastorsexpedition. Rakt framför förstugan är den stora salen, som även nu är möblerad i prästgårdsstil. I denna sal hänger en intressant ritning från 1850-talet, skänkt av kyrkoherde Åke Rasmusson, som visar dess utseende i kyrkoherde Seldeners tid. Rummet innanför salen, numera tillhörigt vaktmästarebostaden, var gästrum. De båda rummen på gaveln utmed kyrkogården voro packhus och snickareverkstad. — Till vänster om stora förstugan var i prosten Menanders tid förmaket, där man tog emot främmande. Det är samma rum, som nu är inrett till en gammaldags bondstuga. Det mindre rummet mot norr var folkstuga (numera utställningsrum för fotografier m. m.). Av de två små rummen emot gårdssidan var det ena (nuv. kistekammaren) sängkammare och matrum i vardagslag. Det var möblerat med en stor säng på innerväggen, ett klaffabord vid fönstret med stolar omkring samt en dalaklocka och en toilettbyrå. Rummet innanför detta, där nu vävnader äro utställda, var döttrarnas rum. Alla rummen sägas ha varit hemtrevligt möblerade i prosten Menanders tid. — Det långa köket på norra sidan har i senare tid blivit avdelat med en skiljevägg. Det fick i J. H. Seldeners tid golvet belagt med gamla gravstenar, vilket säges ha förorsakat spökerier, då de döde om nätterna kommo och ville ha sina stenar igen. Intill köket var pigkammaren med järngaller i fönstret. Det stora brygghuset är ännu bibehållet i sitt gamla skick med kullerstensgolv, stor öppen skorsten med »bagaron» och »ingemurad gryda». Intill

bryggghuset ligga spiskammaren i norr och prästens drängkammare i söder. Stallinredningen i f. d. drängkammaren härstammar från en senare tid (omkr. 1890), då kyrkoherden inte längre bodde i prästgården men här satte sina hästar, då han om söndagarna kom körande ifrån Arlöv. I längans västra del finnas vagnsport samt arrendatorns f. d. drängkammare med en hög trappa ut till gården, och innanför denna var ett litet hönsahus med ingång ifrån porten. Den numera nedrivna delen väster om porten har innehållit mangelbod, där bys folk fick gå och mangla om de lämnade ägg i ersättning, samt avträdeshus. — Av uthuslängorna var den västra stalllänga med en stor gödselhög utanför, kallad »prästamiddingen». De övriga voro loglängor, huggehus, fårahus m. m. — Trädgården bestod dels av området norr om boningshuset, den ännu bevarade s. k. »norre trädgård» och dels en större fruktträdgård, inom nuv. södra kyrkogårdsområdet, som 1886 blev tagen i anspråk vid utvidgning av kyrkogården. Kastanjen på gårdsplanen är planterad 1854.

Den siste kyrkoherden, som bodde i gamla prästgården, var P. A. Rosén, som tillträdde 1886 men redan 1888 flyttade till sin egendom Elisetorp vid Arlöv. Därefter var prästgården bebodd av arrendatorer; efter varandra Ola Andersson, Jöns Andersson och Jakob Rasmusson, till dess arrendet 1908 övertogs av Anton Andersson, som bebodde egen gård i Burlöv. Det skall också nämnas, att kyrkoherde G. Mauritzson efter sitt tillträde den 1 maj 1908 ett halvt år bebodde gamla prästgården, till dess hans förhyrda bostad i Arlöv blev färdig. Därefter stod den till större delen tom, men riktigt obebodd har den aldrig varit. I husets bästa del vid den östra gaveln var en arbetarebostad inredd. Den bytte innehavare 1917, och då inflyttade jordbruksarbetaren Lars Hansson med familj. Sedan hembygdsföreningen 1922 tillträtt byggnaden, övertogo Lars Hansson och hans hustru vaktmästaresysslan, som efter Lars Hanssons bortgång 1935 skötes av fru Johanna Hansson. 1922 och de följande åren undergick byggnaden en pietetsfull restaurering efter anvisningar av d:r F. Hazelius och lektor Karl Berlin. Dess bristfälligheter blevo lagade, det långa halmtaket blev småningom nytäckt, ytterväggarna blevo kalkade, och i flera av rummen blevo nyare tapeter borttagna för att ersättas av målning. I salen blevo därvid gamla dekorationsmålningar upptäckta under tapeterna och restaurerade. Huru de gamla rummen efterhand blivit inredda till ett hembygdsmuseum under medverkan av friherrinnan Henriette Coyet, lantbrukaren Per Andersson, fru Signe Forsberg m. fl. omtalas på annat ställe i denna skrift. — Burlövs gamla prästgård ansluter sig alltså värdigt till raden av gamla prästgårdar i Skåne, som, sedan de upphört att vara tjänstebostäder, numera bevaras såsom kulturminnesmärken och tjäna såsom hembygdsmuseer, bygdegårdar och dylikt. Dit höra, norrifrån räknat, bl. a. Örkened, Österslöv, Ausås, Kjells Nöbbelöv, Brandstad och Burlöv. Som

något särskilt glädjande skall omnämnas det intresse som Burlövs församling på flera vis ådagalagt för den gamla prästgårdens bibehållande, och ingen, som ser den i dess nutida skick, omgiven av välvårdade trädgårdsanläggningar, skulle önska att den varit försvunnen för att blott efterlämna ett tomrum, som det tyvärr skett på många andra platser.

Med Bara härads hembygdsförenings övertagande av Burlövs gamla prästgård förhåller sig således. Doktor Fritjof Hazelius, som sedan 1909 varit lärare vid Hvilan, var en ibland de första, som uppmärksammade den egendomliga bebyggelseform, som de gamla prästgårdarna utgöra, och då särskilt Burlövs gamla prästgård, som låg i så nära grannskap av hans hem, att den var synlig därifrån. Vid den på hans initiativ anordnade 1:a skånska lantbyggmästarekursen 1915 undergick prästgården en noggrann undersökning och uppmätning (sedermera publicerad i serien »Skånska gårdar och hus»). När hembygdsföreningen till stor del tack vare hans entusiasm kommit till stånd, blev en av dess angelägnaste uppgifter att tillvarataga Burlövs gamla prästgård, och redan vid sammanträdet den 3 augusti 1921 diskuterades detta ärende. På förslag av domänintendenten Sven Linders ingav styrelsen en framställning till Kungl. Maj:ts befallningshavande i Malmöhus län och till Lunds domkapitel om att erhålla nyttjanderätt för föreningen till den del av det gamla kyrkoherdebostället, som utgjordes av gårdsplats och trädgård med den därå belägna gamla utsynade mangårdsbyggnaden. — Vid denna överlåtelse, som snart blev beviljad, var domänintendenten Linders ett värdefullt stöd för föreningen. Genom arrendekontrakt övertog föreningen från den 25 mars 1922 det nämnda området, omkring 1 tunnland, som den arrenderar av Burlövs församling. Då det senare ansågs önskvärt att föreningen måtte få övertaga äganderätten till själva byggnaden, gjordes i september 1928 framställning till Skånska prästerskapets byggnadskassa, att föreningen skulle för billigt pris få inlösa byggnaden. På denna framställning gav direktionen för byggnadskassan redan samma år ett tillmötesgående svar, i det att byggnadskassan kostnadsfritt ville överlåta byggnaden på föreningen, som alltså sedan 1928 är dess egendom. — Nu gällande arrendekontrakt för området blev upprättat 1941. På ansökan av föreningen blev 1946 Burlövs gamla prästgård med tillhörande område lagligen skyddad såsom kulturminnesmärke. Denna åtgärd var framkallad bl. a. av den orsaken, att en väganläggning var projekterad av vägförvaltningen, som skulle beröra en stor del av området, vilket föreningen med rätta i sin helhet ansåg omistligt. Denna åsikt delas helt visst av ortsbefolkningen och den allmänhet som lärt känna och sätta värde på denna fridfulla och idylliska plats. Den har inte blivit skapad för att en modern väganläggning skulle komma och göra intrång på densamma.

BIDRAG TILL BARA HÄRADS BESKRIVNING

utgivna av

BARA HÄRADS HEMBYGDSFÖRENING

- 1 (1923). TEXTIL ALLMOGESLÖJD
av Henriette Coyet
- 2 (1924). BERÄTTELSE OM BARA HÄRAD 1775
*författad av Prosten NICLAS OLOF LÖNQVIST, med efterskrift
och anmärkningar utgiven av Gunnar Carlquist*
- 3 (1925). FOLKDIKTNING FRÅN BARA HÄRAD
insamlad av Per Andersson och Ingemar Ingers
- 4 (1926). BURLÖVS ÖRTAGÅRD
av Henriette Coyet
- 5 (1927). FORNLÄMNINGAR OCH FYND FRÅN
FÖRHISTORISK TID I BARA HÄRAD
av Bengt Engström
- 6 (1928). BYALAGEN I BARA HÄRAD
av Bengt Engström
- 7 (1929). GAMLA GÅRDAR OCH HUS I BARA
HÄRAD. I.
- 8 (1930). GAMLA GÅRDAR OCH HUS I BARA
HÄRAD. II
av Ingemar Ingers och Albert Nilsson
- 9 (1932). BESKRIFNING ÖFWER LOMMA SOCKEN
ÅR 1828 OCH LOMMA KYRKA ÅR 1830
*författad av J. FALCK, utgiven av Alb. Ahlert och Tage
de la Motte*
- 10 (1934). DET GAMLA DRÄKTSKICKET I BARA
HÄRAD. I
- 11 (1945). DET GAMLA DRÄKTSKICKET I BARA
HÄRAD. II
av Signe Forsberg
- (1946). BARA HÄRADS HEMBYGDSFÖRENING
VERKSAMHET UNDER 25 ÅR 1921—1946
av Signe Forsberg och Ingemar Ingers